

ЗАВЕРШЕННЯ РАДЯНСЬКО-ІРАКСЬКИХ ПЕРЕГОВОРІВ

18 вересня в Кремлі завершено переговори між Генеральним секретарем ЦК КПРС Л. І. Брежнєвим, членом Політбюро ЦК КПРС, Головою Президії Верховної Ради СРСР М. В. Підгорним, членом Політбюро ЦК КПРС, Головою Ради Міністрів СРСР О. М. Косигіним і Генеральним секретарем регіонального керівництва Партії арабського соціалістичного відродження (БААС), Головою ради революційного командування, президентом Ірак-

ської Республіки Ахмедом Хасаном Аль-Бакром. В обстановці дружби і взаєморозуміння було розглянуто питання зміцнення радянсько-іракських відносин в усіх галузях у світлі договору про дружбу та співробітництво між Радянським Союзом і Іракською Республікою. Було також обговорено актуальні проблеми сучасної міжнародної обстановки.

Досягнуто домовленості опублікувати спільне комюніке.

(ТАРС).

Рік видання XIII
№ 114 (1594)

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ВДИГАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ІМ. Д.І. ЧИЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ЧЕТВЕР, 21 вересня 1972 р.

Ціна 2 коп.

Комсомолец Микола Чернуха на будівництві Побузького нікелевого заводу приїхав із Світловодська. Сьогодні він працює на монтажній лінії парового котла котельної. Як і товариші по бригаді, докладає пекл зусиль, щоб виконати монтажні роботи не за два, як намічалось планом, а за півтора місяці.
На фото: Микола Чернуха.
Фото Н. ЗУБЧЕНКО.

У ВИЩІЙ РОЗРЯД

Хорошими, здібними фахівцями зарекомендували себе хіміки-аналітики Людмила Свинцова, Віра Гревцева, Олена Бажанюк, Людмила Задорожна, Людмила Черноводська. Систематично перевиконують норми виробітку.

Нещодавно у дівчат відбулась радісна подія: складено екзамен на підвищення кваліфікаційного розряду.

— Четвертий розряд — це здорово! — сказала Людмила Свинцова, секретар комсомольської організації. — Надалі будемо працювати ще краще.

З наближенням пуску першої черги заводу питання підготовки кваліфікованих кадрів стає актуальнішим. Тільки за останні два тижні підвищили класність понад двадцять робітників.

О. МІЩЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

Пленум Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Вчора в Кіровограді відбувся пленум обласного комітету комсомолу.

Пленум обговорив питання про поліпшення керівництва шкільними комсомольськими організаціями і підвищення їх ролі в боротьбі за глибокі і міцні знання учнів.

З доповіддю в цьому питанні виступив перший секретар обкому ЛКСМУ М. Г. ГАЙДАМАКА.

В обговоренні доповіді взяли участь перший секретар Олександрійського МК ЛКСМУ В. М'ЯСНЯКІН, секретар комсомольської організації СШ № 13 м. Кіровограда О. ЛОГВИНЕНКО, директор Богданівської СШ Знамяцького району Герой Соціалістичної Праці І. Г. ТКАЧЕНКО та інші.

Пленум прийняв обговореному питанні постанову та затвердив заходи по підвищенню ролі шкільних комсомольських організацій в боротьбі за глибокі й міцні знання.

Докладний звіт про роботу пленуму читайте в наступному номері.

ЧЕТВЕРТА СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР ВОСЬМОГО СКЛИКАННЯ

БЕРЕГТИ ЩЕДРОСТІ ПРИРОДИ

У нашій країні природні багатства, як всенародно добро, використовуються в інтересах усього суспільства.

Охорона природи і раціональне використання природних ресурсів — одне з питань, яке внісено на обговорення IV сесії Верховної Ради СРСР восьмого скликання, що почала роботу в Кремлі 19 вересня.

Враїні на роздільних засіданнях палат — Ради Союзу і Ради Національностей — було затверджено порядок денний і порядок роботи сесії.

Депутати обговорять такі питання:

1. Про заходи по дальшому поліпшенню охорони природи і раціональному використанню природних ресурсів.

2. Про проект закону СРСР, Про статус депутатів Рад депутатів трудящих в СРСР.

3. Обрання Верховного суду СРСР.

4. Про затвердження Указів Президії Верховної Ради СРСР.

Перше спільне засідання Ради Союзу і Ради Національностей відбулось у Великому Кремльському палаці.

... 12 година. Бурхливими, тривалими оплесками, стоячи, депутати і гості зустріли товаришів Л. І. Брежнєва, В. В. Гришніна, О. М. Косигіна, Ф. Д. Кулакова, К. Т. Мазурова, М. В. Підгорного, Д. С. Полянського, М. А. Суслова, О. М. Шелестіна, В. В. Шербицького, Ю. В. Андропова, Б. М. Пономарьова, М. С. Соломенцева, І. В. Капітонова, К. Ф. Катусева.

З доповіддю «Про заходи по дальшому поліпшенню охорони природи і раціональному використанню природних ресурсів» виступив заступник Голови Ради Міністрів СРСР депутат В. О. Кирялін.

Велику стурбованість у народів усіх країн, заявив доповідач, викликають забруднення повітряного і водного басейну, ерозія ґрунту, шкода, що завдається тваринному і рослинному світові, не досить економічне використання землі, запасів нафти, газу й вугілля, руд металів та інших природних ресурсів.

Доповідач вказав на ряд заходів ЦК КПРС і Радянського уряду, спрямованих на оздоровлення середовища, яке оточує людину.

Проте, підкреслив доповідач, ми ще не задоволені досягнутими результатами. Деякі міністерства і відомства, підприємства та інші організації не досить займаються питаннями підвищення ефективності використання природних ресурсів і поліпшення охорони природи.

Наша Батьківщина, сказав наприкінці доповідач, займає величезну територію і має справді казкову багатства. Дбайливе ставлення до багатств землі та її надр, до навколишнього середовища, охорона і раціональне, комплексне використання цих багатств в інтересах усього народу є непорушним законом соціалістичного суспільства.

Депутати почали обговорення доповіді. (ТАРС).

— Дівчата! Перемога! — ластівкою влетіла до цеху комсомолка Віра Ятел. — Наш завод достроково виконав своє дев'ятимісячне завдання. Випереджає графік на 25 днів!

Радістю і гордістю засяяли очі дівчат, присмано їм за трудові здобутки свого цеху і всього підприємства, колектив якого успішно несе трудову вахту на честь славного 50-річчя утворення СРСР. Новоміргородський плодоконсервний завод дасть країні 4.800 тисяч умовних банок фруктових та овочевих консервів, а на кінець п'ятиріччя щороку виготовлятиме по 6 мільйонів банок.

На вирішальних ділянках — там, де важче, де найбільше потрібні молоді руки і кмітливий розум, трудяться молодь. Понад сто юнаків і дівчат працюють у цехах. Прийшли на допомогу й учні місцевого зоотехнікуму

«Товаришу! Що ти зробив для успішного виконання рішень XXIV

ВИМПЕЛ — У МОЛОДІЖНОЇ

На 25 днів раніше строку виконав план 9-ти місяців Новоміргородський плодоконсервний завод. На цьому підприємстві трудяться понад 100 юнаків та дівчат.

з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України! — цей напис щоранку зустрічає кожного, хто переступить поріг заводської прохідної. Дівчата із зміни, де майстром комсомолка Віра Ятел, можуть з певністю сказати, що хороший початок зроблено, а попереду — нові трудові здобутки.

Нещодавно секретар парторганізації заводу Л. І. Татарничева вручала цій зміні перехідний Червоний вимпел за першість у соціалістичному змаганні. А незадовго перед ним вимпел побував у зміні молодого майстра Маїї Орел з консервного цеху № 2.

Вогонь ювілейного змагання палає все яскравіше. Комуністи та комсомольці постійно виявляють турботу про гласність змагання. Його діяльність і масовість, про поширення кращого досвіду. Портрети молодих робітників Валентини Гордєєвої, Катілії Воронкової, колишнього секретаря комсомольської організації Наталки Кудіної — на заводській Дошці пошани. Відзначені і Михайло Кожухар, майстри консервного цеху № 2 Антоніна Киряленко та Валентина Забажан, а в цеху № 1 — Марія Васильчук.

«Приймай, Батьківщино, надпланову! — рапортують комсомольці. — А до 20-го грудня виконаємо річне завдання по випуску готової продукції!».

І. РОМАНЕНКО,
громадський кореспондент «Молодого комунара».
Новоміргородський район.

КОМСОМОЛЬСЬКА ХРОНІКА

Пленум Онуфріївського райкому ЛКСМУ розглянув питання «Про роботу комсомольської організації району по військово-патріотичному та фізичному вихованню молоді» та «Про роботу бюро райкому комсомолу після XXVII районної конференції». З доповідями виступили перший та другий секретарі Онуфріївського райкому комсомолу А. Сивга та М. Осташко.

На пленумі затверджено завіддлом комсомольських організацій райкому комсомолу В. О. Максимова.

На пленумі були присутні другий секретар Онуфріївського райкому КП України В. Г. Галаган та зав. відділом обкому комсомолу О. К. Клеясько. За дорученням ЦК ЛКСМУ, Українського республіканського штабу похвали по місяця революційної, бойової і трудової слави радянських людей він вручив диплом М. Кубашову, комсомольським організаціям Онуфріївської та Павлівської середніх шкіл.

ВІД РОВЕСНИКІВ З ТОЛБУХІНА

ЦІКАВО, ВЕСЕЛО ЖИТИ І ВЧИТИСЯ УЧНЯМ 7-го «Б» КЛАСУ КОМІШУВАТСЬКОЇ СШ. ВО ЗНАЮТЬ — В НИХ Є ДРУЗІ, БАГАТО ДРУЗІВ, НЕ ІХ РОВЕСНИКІВ З ШКОЛИ ІМЕНІ Г. ДИМИТРОВА З МІСТА ТОЛБУХІНА НРБ. ПІОНЕР-СЕМІКЛАСНИК ОХОЧЕ СЛУХАЮТЬ РОЗПОВІДІ ПРО СОНЯЧНУ БОЛГАРІЮ ТИХ, ХТО ВИДІДАВ БРАТНЮ КРАЇНУ. НЕЩОДАВНО ПЕРЕД НИМИ ВИСТУПИВ ПОМІЧНИК БРИГАДИРА БІТАЛОВСЬКОЇ ТРАКТОРНОЇ БРИГАДИ КОЛГОСПУ ІМЕНІ ХХ З'їзду КПРС О. Я. ПОПОВИЧЕНКО. ЛІСТИ, ЩО НАДХОДЯТЬ ВІД ДРУЗІВ, УЧНІ ВІДВІДУЮТЬ НА ШКІЛЬНОМУ СТЕДІ «ДАЙ РУКУ, ДРУЖЕ».

НА ЗНІМКУ ВИ БАЧИТЕ ПІОНЕРІВ 7-го «Б». ВОНИ ПЕРЕГЛЯДАЮТЬ СВІЖУ ПОШТУ, ЩО ЦАДІЛИЛА ВІД БОЛГАРСЬКИХ ШКОЛЯРІВ. ЦЕ — ОЛЕКСАНДР ГЛУЩЕНКО, ТЕТЯНА ДІКАЧ, ПІНА БЕЗДУГАН, ВОЛОДИМИР ОЛІШНИК.

М. ЧАНКОВСЬКИЙ,
Фото автора.

Новоукраїнський район.

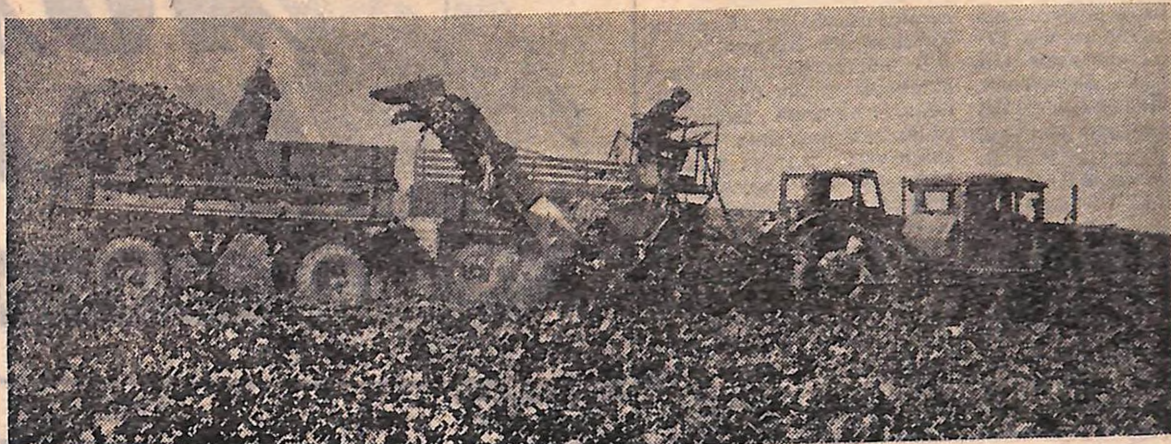
ПІНІШНЯ осінь — особлива. Наприклад, на місяць раніше розпочали збирання соняшника. Багато робіт збіглося в цей період. А треба вчасно зібрати врожай пізніх сільськогосподарських культур, забезпечити тварин кормами.

Тож на недільник усі 25 комсомольців колгоспу імені Куйбишева Устинівського району вийшли організовано. Працювали на своїх робочих місцях. Цього дня хлібороби перевезли на Долинський хлібоприймальний пункт понад 200 центнерів кукурудзи. Комбайнери С. Гутник, Ф. Михайлюк, В. Ігнатенко намолотили 315 центнерів соняшника. Успішно працював на копалні цукрових бурків комбайнер П. Ковальчук.

На недільнику відзначилися комсомольці М. Горбань та В. Хорніченко.

На фото: збирання цукрових буряків у колгоспі імені Куйбишева. На плантації комбайн П. Ковальчука.

Фото Н. Зубченко.

ГЕРОЯМ-КОМСОМОЛЬЦЯМ

Близько трьох з половиною тисяч молодих колгоспників, робітників, службовців та школярів Олександрійського району вийшли на недільник.

У фонд пам'ятника комсомольцям-героям молоді Олександрійського району перерахувала 1800 карбованців.

На поля Маловисківського району в неділю вийшли 4158 комсомольців. За день ударної праці вони заготували 571 тону кормів для колгоспної худоби, збрали буряки та соняшники.

У фонд пам'ятника комсомольцям-героям Кіровоградщини молоді Маловисківського району перерахувала 1500 карбованців.

4736 молодих ентузіастів Добровеличківського району стали учасниками недільника. Того дня заготували 2807 тонн кормів, зробили багато іншої корисної роботи.

У фонд пам'ятника комсомольцям-героям молоді Добровеличківського району перерахувала 1900 карбованців.

Не зважаючи на дощ, 3710 чоловік вийшли в Новоукраїнці на комсомольсько-молодіжний недільник.

У фонд пам'ятника комсомольцям-героям Кіровоградщини молоді Новоукраїнці перерахували 2205 карбованців.

ТРУДОВА НЕДІЛЯ

молоді Кіровоградщини

НА ПОЛЯХ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ
УДАРНО ТРУДИЛИСЬ ШІСТДЕСЯТ ТИСЯЧ
ЮНИХ

ЗА ПЕРШИМИ!

Коли Петро Хруленко прийшов на тракторний стан, щоб дати молодим механізаторам останні поради, комсомольці Григорій Слонь та Петро Климов шойно здали зміну.

— Приймай роботу, — звернувся вони до секретаря комсомольської організації.

Обидва трактористи першими із комсомольців господарства розпочали роботи за програмою недільника — вночі культивували площі під посів озимих. Хлопці перевиконали змінні завдання: Григорій, при нормі 15, закультивував 18 гектарів, Петро, який працював на більш потужному Т-74, — 33 гектари.

Передаючи свій МТЗ-50 Іванові Вербицькому, який мав перевозити посівний матеріал, Григорій Слонь наставляв парника:

— І ти не підведи.

— Не хвилюйся, — відповів юнак, і поспішив до трактора.

Ці результати стали орієнтиром для всіх. Юнаки та дівчата, працюючи на різних ділянках, намагалися перекрыти їх.

— Вже після перерви на обід до контори почали надходити вісті, — повідомив про хід соціалістичного змагання між колективами та про рекордні показники окремих виробничників секретар парторганізації колгоспу Петро Іванович Шамшур. — На соняшникових гонях відзначився комсомолец Григорій Вербицький. У змаганні з молодими комбайнерами Андрієм Ланецьким та Петром Яценком мав найкращий результат. З 8 гектарів зібрав соняшник до обіду, а всього за зміну — з 13. Цього дня Григорій намолотив 235 центнерів насіння. Перевиконали норму і його товариші.

Агроном садово-городньої бригади комсомолка Люба Вороненко прийшла до контори теж з хорошими вістями: учні місцевої школи разом з комсомольцями, працюючи на збиранні помідорів, справилися із своїм завданням, зібравши понад 100 центнерів червоних плодів.

Агроном-насіневод Віра Занідра турбувалася про майбутній урожай озимих. Вивозячи із складу чергову порцію посівного матеріалу на поле, до працювали 5 агрегатів, комсомолец Петро Левенко щоразу передавав подяку сівальникам: зерно чисте, добре протруєне, високосортне.

Рекордну кількість рейсів із кукурудзяного поля до току цього дня зробили на машинах молоді комуністи Григорій та Віктор Занідри. Дякуючи цьому, комбайнер Іван Петрович Дорошенко значно перевиконав змінні завдання.

На всіх ділянках добре трудилися у неділю комсомольці і молоді хлібороби. Увечері підбили підсумки. Під озимі закультивовано 60-гектарний клін. Усю площу засіяно відразу. Зібрано кукурудзу на 8 гектарах, соняшник — на 35, заготовлено понад 100 центнерів овочів.

150 карбованців, зароблених під час недільника, комсомольці колгоспу перерахували у фонд будівництва пам'ятника героям-комсомольцям Кіровоградщини.

Ю. ЛІВАШНИКОВ.

спецкор «Молодого комунара».

Колгосп «Світанок»
Новоукраїнського району.

ДВІ ТИСЯЧІ чи й більше вийшло на недільник. Дві тисячі юнаків і дівчат району збирали пізні культури, заготовляли корми для громадського тваринництва. З ентузіазмом, злагоджено, здружено. Поряд з школярем — керівник господарства, поряд з юною комсомолкою — сиволосий ветеран.

Чималу організаторську роботу провели комітети комсомолу у підготовці до недільника, їм допомогли партійні працівники, керівники рядянських установ. У колгоспі імені ХХ з'їзду КПРС секретар партійної організації М. Ю. Паламарчук, голова сільської Ради депутатів трудящих М. М. Рябуха, головний агроном М. Г. Красота, заступник секретаря комсомольської організації Микола Куленко, кукурудзу, перевозили на сіння. Удвох носили куку-

рудзу подружжя Харченків — статистик і ветеринарний фельдшер. З ними й вихователі дитячого садка Надія Засць і Надія Гарець.

100 — від учасників недільника з колгоспу імені Кірова, сотні — з інших господарств.

Не було такого виду польових робіт, якого б не

А НАС-ДВІ ТИСЯЧІ

В колгоспі імені Кірова молоді заклали у комору понад 40 тонн картоплі, школярі Успенської середньої школи збрали 640 центнерів яблук та 9 центнерів помідорів.

Чимало грошей зароблено цієї неділі юнаками й дівчатами. 150 карбованців на спорудження у Кіровограді пам'ятника комсомольцям-героям надійшло з колгоспу «Шлях Леніна»,

спробували 17 вересня молоді руки. Все діялося чітко, швидко, з тією долею веселощів, жартів, яка не тільки не шкодить, а й додає вогню праці. Навіть і ті маленькі школярі, котрим не під силу робота в полі, знайшли заняття: збирали металолом.

М. ОСТАШКО,
секретар Онуфріївського райкому комсомолу.

В останній день сібні в колгоспі імені Крупської Кіровоградського району перед у соціалістичному змаганні на недільнику вів екіпаж комсомольця Олександра Плахотіна. При нормі 28 гектарів цей екіпаж засіяв за день близько 40 з одночасним внесенням органічних добрив.

На фото: члени екіпажу (зліва направо): А. ВОРОН-ЗБЕХЕ, В. ДОВГАЛЬ, О. ПЛАХОТІН, М. ЦЮ-ПАКО.

Фото Ф. ПЛАХТІЯ.

ПРОЛУНАЛА команда — І учні ветеринарного технікуму кинулись до машин. Швидко вместились на кузові, водій натиснув на стартер, і в ту ж мить залунала пісня. Здавалось, що двигуну набридло виводити свою монотонну мелодію, і він заспівав бадьорої комсомольської. Молодь Компаніївки їхала на червону неділю.

Сто п'ятдесят комсомольців ветеринарного технікуму розпочали її урочистим мітингом, присвяченим святу комсомольського завзяття. І відразу — на робочі місця. 97 учнів працювали на городах першого відділку колгоспу імені Держинського. Разом з секретарем комсомольської організації відділку Віктором Ротних та трактористом Віктором Килівником

вони збрали 17 тонн картоплі. Зразково попрацювали першокурсники Галина Чикирис та Василь Балашов, учениці другого курсу Ліда Гончар та Галина Скомська.

А в цей час учні шостих-дев'ятих класів Компаніївської середньої школи вибирали кормові буряки. Павло Лубенець, Микола Луговський, Володимир Коваленко, Олексій Кононенко та інші передовики недільника разом з своїми товаришми збрали корені з трьох гектарів поля.

Комсомольсько-молодіжний недільник по заготівлі кормів для тваринництва та збиранню пізніх культур у Компаніївсько-

му районі пройшов організовано, як із задоволенням зазначила секретар райкому комсомолу Людмила Чуб, «на сто».

Цьому сприяла ретельна організаційна робота, яку провели комітети комсомолу колгоспів та шкіл району. Перед початком недільника комсомольці збирались на збори, де знайомилися із завданнями того дня, обіцяли трудитись по-комуністичному. А студенти Кіровоградського педагогічного інституту, які працюють зараз в колгоспах імені Димитрова, імені Кірова, «Іскра» та інших господарств району, перед виїздом на поля звернулись до всіх студентів вузів та учнів

технікумів із закликом показати зразки високопродуктивної праці, розгорнути трудове соціалістичне змагання. Майбутні педагоги взяли ударно провести комсомольський недільник. Студенти дотримали слова. Група, що працювала в колгоспі імені Димитрова, перемогла на току 22 тонни качанів, виконавши денну норму на 130 процентів.

Результати комсомольсько-молодіжного недільника в Компаніївському районі вагомі: у фонд спорудження пам'ятника комсомольцям-героям Кіровоградщини перераховано 950 карбованців.

М. МАЙСТРЕНКО.
Компаніївський район.

ЗАВЗЯТТЯ БУЛО НОРМОЮ

АНГЛІЙСЬКИЙ драматург Дональд Говарт вирішив поставити шекспірівську трагедію «Отелло»... без Отелло. Можливо, йому не прийшла б в голову така нісенітниця, коли б не особливі умови, в яких йому довелося працювати. Говарту запропонували поставити «Отелло» в Південно-Африканській Республіці, а тамтешні расистські закони не допускають, щоб чорний мавр спілкувався з білими, а біла Дездемона кохала чорного Отелло.

«ОТЕЛЛО» БЕЗ ОТЕЛЛО

Расистські власті Преторії вирішили, що закони апартеїду над усе, а тому всі персонажі «Отелло» повинні бути або чорними, або білими.

Природно, що чесний художник не став би глумитися над генієм Шекспіра, але не такий Говарт. Він написав свою версію «Отелло», викресливши звідти мавра. Щоб заповнити вакуум, що утворився, Говарт ввів три нових персонажі. Їм він доручив виголосувати по черзі монологи Отелло.

Спроби перекопати Шекспіра робилися на Заході вже не раз. Наприклад, в одній з постановок «Гамлета» принца датського грала стара жінка чомусь з дерев'яною ногою. Старі театральні пригадують вагітну Офелію, принца датського в джінсах та інші сусідні причуди.

Проте Дональд Говарт пішов ще далі, взагалі позбавившись від головного героя твору. Його охоче наслідували. Деякі з його послідовників збираються ставити «Гамлета» без принца. Гамлет у них — назва датського села, яке відвідують якийсь буркотливий дух та пікантна дівиця Офелія. Звичайно, такі експерименти не принесуть слави театру, але як їм діло до театрального мистецтва.

В. ВАСИЛЕЦЬ.
Лондон.

В ЧИЇХ РУКАХ ІСПАНСЬКЕ КІНО?

Важкі дні переживає іспанський кінематограф. Характер сучасного іспанського життя, пануючий в країні суспільний та політичний застій наклали на нього свій відбиток і завели його у безвихідь.

Прийшовши до влади, Франко широко відкрив кордони Іспанії для кінострічок країни гітлерівської коаліції. Лише в 1941—1942 роках зарубіжний імпорт у дев'ять разів (!) перевершив національну продукцію. Франкістський уряд розумів, що кіно дасть йому немалі прибутки, а головне — буде служити цілям виховання іспанців у потрібному йому дусі.

Нині становище мало змінилось. Існуюче в країні законодавство всебічно сприяє масовому напливу закордонних стрічок. З кожних чотирьох кінострічок, що йдуть на іспанських екранах, лише одна — іспанського виробництва. А з 105 фільмів, випущених торік в Іспанії, 63 створені за участю іноземних компаній.

Говорячи про іспанський кінематограф, не можна не згадати про становище артистів, режисерів, продюсерів, операторів. Вони змушені долати багато труднощів, нашотовуються на всілякі цензурні заборони, зростає їх залежність від іноземних кіноділків, які фінансують виробництво багатьох фільмів, що виходять тут. Із 167 існуючих в Іспанії кінокомпаній національними, та й то формально, є лише 43. Формально тому, що в більшості випадків їх повністю або частково контролює зарубіжний капітал. «Нерідко», — відзначає журнал «Актуалідад економіка», — іноземний капітал прагне видати за іспанську ту чи іншу фірму, оскільки це значно полегшує йому можливість здійснювати всілякі фінансові й політичні махінації».

Іспанські власті створили чудові умови для іноземних ділків, які перетворили кіно в джерело власного збагачення, грубо перетворюючи національну культуру та самобутніми традиціями народу Іспанії.

М. АЛЯБ'ЄВ.

Мадрид.

ТРАНШЕЇ РИЮТЬ... ХУДОЖНИКИ

Більшість американських професійних художників змушені шукати заробіток поза сферою мистецтва. Їм часто доводиться рити траншеї під каналізацію, газ, телефонні кабелі, працювати вангажниками в невеличких магазинах. І все заради того, щоб заробити на життя. Ці сумні факти були виявлені в результаті соціологічного дослідження, проведеного колонією Мак Доуен в Пітсбургу. З числа художників, котрі шукають засобів для існування, половина тих, які пройшли анкетування, заробляють набагато менше погодного заробіткового мінімуму, встановленого для некваліфікованих робітників урядовою федерацією праці.

Письменник Рассел Лайлс, президент колонії, заявив, що, згідно одержаних статистичних даних, професійні художники, здатні заробити на життя своєю творчістю, виключно рідкі. В той же час трудовий діапазон біль-

шості таких художників охоплює коло занять від копання траншей до викладання в університетах.

Ці висновки були зроблені на основі опитування 350 художників, які працюють у колонії. Їх вік — від 20 до 70 років. Як правило, 90 процентів своїх заробітків вони одержують поза сферою мистецтва. Лише один з десяти художників і скульпторів може утримувати сім'ю на кошти, зароблені ним своєю творчістю. Половина з опитаних заробляє менше 1000 доларів на рік, 17 процентів — від 2,5 тисячі до 5000 доларів на рік.

Таке надзвичайно жахливе становище не може не викликати справедливого і рішучого незадоволення. І художники об'єднуються і стають членами прогресивних організацій працівників мистецтва.

«ДЕЙЛІ УОРЛД».

**СТАТТЯ,
ІНФОРМАЦІЯ,
КОМЕНТАР**

За матеріалами ТАРС, АПН

Випуск № 30

АМЕРИКАНСЬКА історія не знала такого низького культурного рівня, який існує нині в США. Щось подібне спостерігалось лише в період гітлеризму. Але, говорячи про занепад американської культури, потрібно пам'ятати, що в країні відроджується народна творчість, яка вступає в непримиренну боротьбу з буржуазною подобою культури. Західнонімецький журнал «Мілітарі сайнс», що виходить у Мюнхені, де народився нацизм, і де нині зареєстровано не менше 87 реакційних організацій, відзначає: «Йде війна, але війна без генерального штабу, карт і поля бою. Вона ведеться на сторінках газет, в радіопередачах, на екранах телевізорів».

Американська культура, що відроджується, є повною протилежністю дикому змісту імперіалізму, який виступає в спотворених формах буржуазної культури. Народна творчість знайшла відображення в роботах негрівських і пуерторіканських письменників та художників, у бунтівній літературі і особливо в народних піснях.

Загальною популярністю користується прогресивний співець Піт Сігер, людина, яка залишилася вірною своїм переконанням в період маккартизму, незважаючи на переслідування, шантаж і тюремні гроти. Його глибоко поважають як чудового майстра пісні, яка хвилює серця мільйонів своєю антиво-

єнною, антиімперіалістичною направленістю.

Розвиток прогресивних напрямків у культурі складає одну з основних причин того, чому уряд за-

фашизму, турботливо виношує ідею війни. Навіть реакційна преса — «Нью-Йорк таймс», «Ньюсуїк» — коментуючи фільми, які здобули найвище схвалення кри-

тури, що відроджується, і використовує, зокрема, діячів, які іменують себе «розчарованими». Але вони розчаровані не в буржуазній дійсності, а в комунізмі. Прикладом може бути Артур Міллер, автор непоганих творів «Всі мої сини», «Смерть торговця», написаних під впливом прогресивних ідей. Нині Міллер знаходиться під

„В НИХ ЧУТИ ГОЛОС ФАШИЗМУ“

трачає величезні зусилля на ідеологічну обробку народу з метою зломити його дух.

Сьогоднішні американці, залучені до боротьби за умми людства, повинні пам'ятати зауваження Геббельса: «Коли я чую слово «культура», я хапаюся за револьвер». І він виконав свою обіцянку, вогнем і кров'ю знищуючи культуру. Але слід пригадати й те, що через 12 років, заховавшись від Радянської Армії, що наступала, в рейхстагу, він пустив собі кулю в лоб з того ж самого револьвера.

Сьогодні знову жива культура Гете і Шіллера, Бетховена і Гейне. Але ми не хочемо знову пережити подібну трагедію, хоча офіційна культура пройнята злим духом

тики, відзначає, що в них чути голос фашизму.

Що стосується театрального життя, то одні колективи успішно ставлять злободенні п'єси, інші ще шукають свого глядача. «Що таке народне мистецтво?» — це питання хвилює артистів молодого «відкритого театру». Сама назва говорить, що він доступний для всіх. Захоплено були прийняті спектаклі, поставлені в коледжах, молодіжних театрах. Танцювальні і музичні сцени поєднані з пантомімою та речитативом, створюють образ світу жаків з його фальшивим блиском загніваючої цивілізації та девальвованих почуттів.

Цілком природно, що буржуазна пропаганда всіма силами намагається принизити значення куль-

турою впливом вірусів антикомунізму. Продовжуючи оплакувати зло сучасного імперіалізму, він скаржиться, що замінити його немає чим. Близорукість Міллера не дозволяє йому бачити, що мужність комуністички Анджелі Девіс надихає тисячі майстрів мистецтва. Її ідеали стали символом всього найкращого в країні. Міллер і йому подібні не бачать, що в країні за ініціативою молодих письменників і художників з'являються центри, де йдуть гарячі дискусії про політику і культуру.

«ДЕЙЛІ УОРЛД».

ВИПУСК РОЗПОВІДАЄ ПРО ЗАНЕПАД БУРЖУАЗНОЇ КУЛЬТУРИ ЗАХОДУ

МЕРКАНТИЛЬНИЙ, УБОГИЙ, ШАЛЕНИЙ СВІТ

ЦЕЙ КОНЦЕРТ оплатила компанія «Шлітц» з Мілуокі (штат Вісконсін)!», «Пиво «Шлітц» — найкраще в світі!», «Пийте лише пиво «Шлітц!». Ці плакати прикрашають нинішнього сезону чимало концертних естрад в нью-йоркських парках та скверах, де відбувається традиційний «фестиваль музики».

Потрібно сказати, що рекламні вихваляння мілуокського пива накреслені набагато більшими буквами, ніж назва «Нью-Йоркського симфонічного оркестру», який виступає на фестивалі з «безплатними» концертами для жителів міста. «Безплатними» вони є тому, що фірма «Шлітц» оплатила виступи оркестру на фестивалі, виділивши для цього 75 тисяч доларів.

КОНЦЕРТИ „ПИВНИХ КОРОЛІВ“

Невідомо, чи зміг би без подачки від «пивних королів» штату Вісконсін виступити на фестивалі талановитий музичний колектив, який позбавлений підтримки уряду і переживає нині хронічну фінансову кризу.

Зрозуміло, пивні заводчики із Мілуокі розщедрились не заради культури. По-перше, виділивши з своїх мільйонних баривів 75 тисяч доларів на фінансування виступів оркестру, «Шлітц» відповідно з американськими законами одержала право на відчутне зниження федерального податку. По-друге, президент фірми, треба думати, без особливого напруження підраховував, що крикливі плакати над літніми естрадами — не лише ефектна, але й вельми дешога реклама для його продукції.

Е. БАСКАКОВ.

Нью-Йорк.

РАЙ ДЛЯ ЗЛОДІВ

Алтар церкви Святого Мартіна в Кольмарі з'явився нині пустою в тому місці, де ще зовсім недавно його прикрашала картина «Два біля трояндового куща», написана по дереву живописцем та гравером Мартіном Шенгауером у 1473 році. Ця картина належить до шедеврів світового мистецтва і була основою пам'яткою Кольмара. Але її вкрали на початку цього року.

Викрадення творів мистецтва у Франції стали, за висловленням газети «Монд», «справжньою індустрією злочинного світу». Згідно даних французької поліції, торік у країні було викрадено 3010 цінних картин, що вдвічі більше, ніж у попередньому році.

«Раєм для злодіїв», назвала газета «Франс-суар» 43 000 французьких перків, які являють собою сховища творів мистецтва. На їх пограбуванні спеціалізуються криміні і добре озброєні банди злочинців, які належать до міжнародної мафії, що орудує майже без покарань.

Викраденню картин, відзначають французькі газети, в значній мірі сприяють злочинські товариства, які готові платити величезні гроші за викрадені твори мистецтва.

Р. СЕРЕБРЕННИКОВ.

Париж.

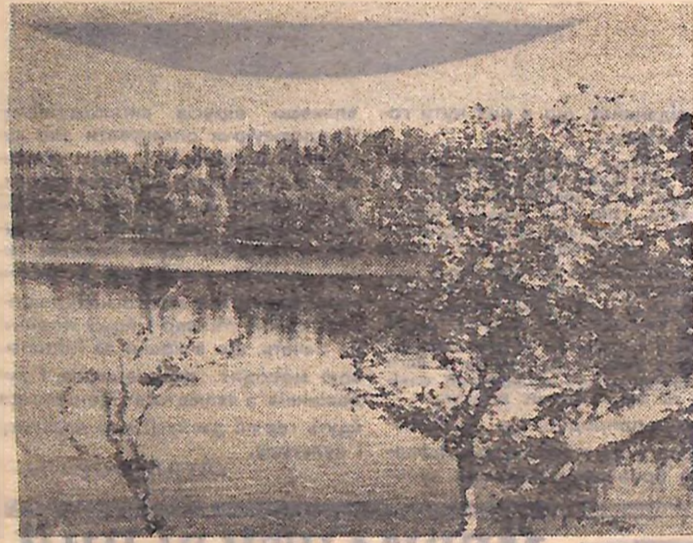
М. БІДЕНКО, М. СЕМЕНЮК.

Аби перекопаться у тому, що територіальні межі давно перестали бути чіткими етнографічними кордонами, не обов'язково звертатися до статистичних переписів. Подивіться навколо. В Світловодську живуть представники малої половини національності СРСР, вся область знає про інтернаціональну бригаду артилеристів Омельяна Велика, яка буде Побузький нікельний, і таке спіроби́тництво завжди виявляється щасливим.

НЕПОДАЛІК від старовинного рясійського м. Кирилівка, де була наша остання стоянка на древній вологодській землі, («неподалик» — поняття по-північному цілком умовне, 100 кілометрів тут теж «неподалик»), поблизу Череповиця будується залізничний міст через майбутній канал, який від Рибінського водосховища поведе судна з вантажем до корупсів Череповецького лімничого заводу. Героїчна людська праця лідила на чотирнадцятиметрову висоту тисячі тонн сталі та залізобетону, створює з них міст, який тут називають «мостом дружби». На будівництві працюють машиніст екскаватора литовець Романас Григутіс, бульдозерист, нал земляр Петро Пуг, солід важких КРАЗ'ів грузин Ресо Чакветадзе та росіянин Віктор Єгоров. Ці імена вибрані не для красної прикраси. Комсомольці Єгоров, Пуг, Григутіс та Чакветадзе знає вся будова. Вони передовики ювілейного соціалістичного змагання.

Минули віки з тих пір, як багатостраждальні конгородці з тривогою дивлялися в ожогові імпоземліни, чи не несе він нової біди? Зараз воюючі радісно зустрічають кожного, хто приїде з далеких чи близьких країв. Бо

В Краю Ізмубого Безмежжя

прибувають сюди друзі, брати, з якими разом хороше жити та сувору Північ. Якщо ж вони приїдуть в гості — їм ж, господарі залюбки продемонструють північну гостинність, покажуть все, чим багата вологодська земля. Наприклад, Кирилівку, куди прибув наш тенісхлім, вісент заповнення студентів-будівельників, художників та туристів.

ІРИЛІВ... Казка куполів, фортечних веж та могутніх мурів. Вона піднімається з вод Сіверського озера, неспаче град Пушкінського князя Галона.

Сюди приїдуть тисячі художників, істориків, мистецтвознавців і просто туристів. Поки що вони знаходять притулок на місцевій турбазі. А згодом у відремонтованих палатах фортеці рознітьться корпуси туристських кемпінгів, де шогіта відпочиватимуть десятки тисяч туристів. Пожурний колись монастир, гризна фортеця знову відродиться для того, щоб дарувати відпочинок і радість людям.

Теплохід «Королєв» по річках та озерах упирав курс на Північ. Попереду була ослівана в піснях романтична Карелія. А ми ввійшли в голубий озер, неспаче в сині очі. В очі, з якими сумно прощалися. Бо прекрасний цей безкінечний край — вологодська земля.

ПРИЄМНО іти карельською тайгою! Напідставання довголітньої хвої, кригі твостим шаром оксамитового моху, пружать крок, неспаче добротний килим. Зрідка над високими, прямими, як корабельні щогли, ялинами, прокрякає казка, часом з сутені густих ирон проляне окразь сонця, по-північному неяскравого і нежаркого. Маловисинний берег річки (мабуть, цей спитет зальозій задній, бо нісив, які б не чарували своєю красою, в Карелії просто немає), пачоші багаття. Може, коєспі з ближнього села приїхали втора, може, туристи. Не так важливо! Підкни у волю хворостину і сідай поруч. Якщо господарі співають — можеш підтягнути, мовчати — помрїй і ти. В тайзі, біля вогнища ти — свій. Хороніс бродити карельською тайгою! Проте для багатьох карельців це — самовіддана праця.

Продовження. Початок в газеті за 19 вересня ц. р.

тах. Рідко їх побачиш і в селах — хіба що вчепку. Мешкають у спеціальних селищах, вік яких рідко сягає десяти років.

В одному з таких — у Верхніх Важилах — нам довелося побувати. Перше, що привернуло увагу — це відсутність на вулицях чоловіків. Майже всі буали на пирубках. Дерев'яні будинки цього року не фарбувалися. Селіще готувалося до переїзду на нове місце. Шей осені будинки розберуть на частини, і тракторами — на нове місце, де вулиці проріжуть тайгові масиви, а чоловіки з роботи приходятимуть навіть на обід, бо лісорозробки на перших порах ітнуть поруч.

Карелія — це ліс. Будівельний, корабельний, музичний. Ділова деревина, висловлюючись професійними термінами. Сотні тисяч кубометрів дають її карельські лісоруби. Майже в усіх кінці братніх республік і за кордон їде вона з лісорозробних заводів. В Біломорську та Рибінському щодня навантажуються десятки морських ліхтерів. Від складських штабелів до судових трюмів бігають швидко автопавантажувачі, які легко піднімають тонні оберемки дощок. Від дощок в повітрі лунуть термікі пачоші живини, дошки весело плескають одна об одну і виблещують на сонці ширим золотом. Ліс і є справжнім золотом Карельської АРСР. Адже це — майже універсальний матеріал.

БЛИЗЬКО половини всього радянського паперу виробляється в Карелії. До речі, ця газета, яку ти, читачу, тримаєш в руках, надрукована на папері Кондопозького ЦПК. Ордену Леніна цілюлозно-паперовий комбінат в Кондопозі — одне з найсучасніших підприємств Півночі. Більшість операцій тут повністю механізовано і автоматизовано.

Зараз на комбінаті, як і по всій країні, розгорнулося змагання за гідну зустріч 50-річчя утворення Союзу РСР. Понад піврічний план випущено 5375 тонн газетного паперу, 340 тонн целюлози, 467

тисяч квадратних метрів деревинки — волокнистих плит. Першість у змаганні тримає бригадасіточників (с така професія у паперової б і в) Ю. І. Бойцова. Це — прославлений колектив. Минулого року за результатами галузевого соціалістичного змагання йому було присвоєно звання кращої бригади сіточників

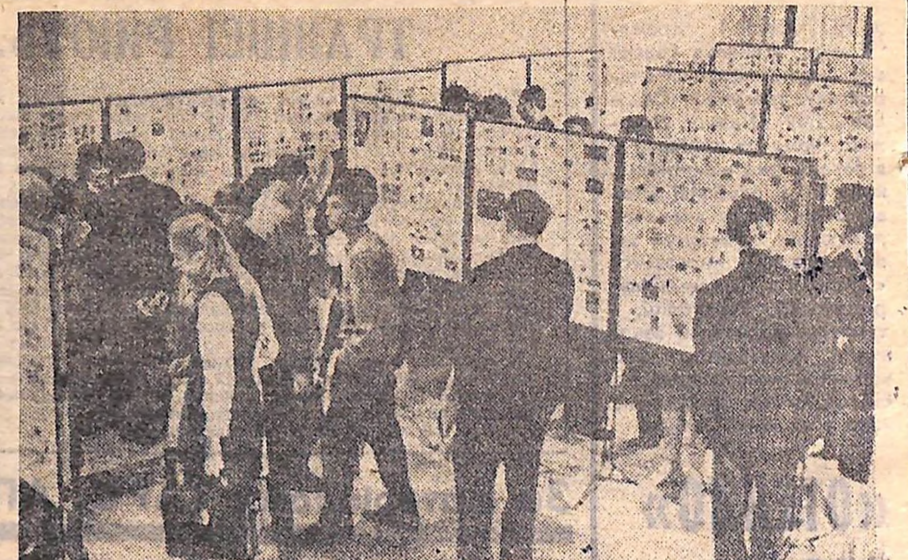
Міністерства целюлозно-паперової промисловості СРСР. А цього року сіточники взяли високі зобов'язання і успішно їх виконують. Понад план випущено 126 тонн газетного паперу.

Нам не вдалося зустрітис з Ю. І. Бойцовим. Про нього прочитали в петрозаводській газеті «Ленинская правда». Прочитав, може, забулося б, якщо не наш дорожній супутник, будівельник з Кондопоги. Розповідав про місто і, звичайно, про комбінат. Тоді і похвалився знайомством з прославленим напереробом. Подумалося, що треба, мабуть, не просто працювати, потрібно віддавати всього себе улюбленій роботі, щоб земляки вважали за необхідне розповісти про тебе чужим людям.

Коли приїжджаєш в незнайоме місто, мимоволі шукаєш відмінні і спільні риси із твоїм рідним містом. Дуже легко їх знаходиш у Петрозаводську — столиці Карельської АРСР. Перше, що спадає в очі — це надзвичайно чепурні вулиці, свіжопфарбовані дерев'яні будинки екзотичної архітектури (проте, треба сказати, що в центрі міста вони залишені як пам'ятник, лишітне будівництво тут підком часине), надзвичайно чисті тротуари та алеї численних парків. Петрозаводські закохані в своє місто і, як і всі північні жителі, люблять пожити вечорами гуляти його вулицями. Можливо, це б ріднина, але ми не помітили, щоб хтось із городян там полінувався донести до урни обгортку від морозива, чи «не відляв» туди недопалком.

Петрозаводськ дещо схожий на Кіровоград. Схожий зеленими скверами, рачковими посмішками жителів. А ще міста ріднить ім'я Кірова. Полум'яний трибун революції, очолюючи з 1926 року Ленінградський губком і Північно-Західне бюро ЦК ВКП(б), приділяв велику увагу розвитку цього краю. Турбувався про будівництво Біломорсько-Балтійського каналу, який голубими дорогами з'єднав Карелію з усією країною, за ініціативою Кірова на Кольському півострові почалась розробка бокситів, що сприяло і розвитку промисловості Карелії.

(Далі буде).

Кілька днів тому в обласному центрі відкрилась третя обласна філателістична виставка, присвячена 50-річчю утворення Союзу РСР. На виставці представлені експозиції колекціонерів Кіровограда, Олександрії, Світловодська, Малої Виски та інших районів. На фото: відвідувачі знайомляться з експонатами філателістичної виставки, яку влаштовано у фойє Паладу культури працівників державних установ і комунального господарства.

Фото П. ГЕРАСІМЮКА.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ЧЕТВЕР, 21 ВЕРЕСНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. «Читаймісто». (М). 10.15 — Художній фільм «Куртзов». (М). 12.00 — «Охоронці тайги». (М). 12.30 — Програма документальних фільмів. (М). 13.30 — VIII Міжнародний фольклорний фестиваль у Бургасі. (М). 17.00 — До 50-річчя утворення СРСР. Телефестиваль художньої самодіяльності областей республіки. Зустріє Черкащина. (К). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Ленінський університет мільйонів». (М). 18.40 — Кольорове телебачення. Для дітей. Телевізійний ляльковий фільм. 19.00 — «Пісня Мірзюнових». (Кіровоград). 19.30 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з футболу. ЦСКА — «Спартак». В перерві — «Хліб Сходу». (М). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — «Запрошує концертна студія». (М). 23.15 — НАВІНІ ПРОГРАМА. 16.50 — Л. Касилья. Пачвалія передача з літератури. (М). 17.15 — Для школярів. «Турнір допитливих». (М). 18.00 — «Цілуй хвиліну ітирички». (Херсон). 18.30 — «Батьківська рада». (К). 18.45 — Мультифільм «Як ми веселі робили». (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (Київ з включенням Кіровограда). 19.30 — До 50-річчя утворення СРСР. Концерт Узбецького державного ансамблю танцю. (Миколаїв). 20.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (К) — «Зеніт». II тайм. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.45 — «Екран молодих». (Львів). 22.45 — Вечірні позини. (К).

П'ЯТНИЦЯ, 22 ВЕРЕСНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. «Турнір допитливих». (М). 10.30 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Полосатий рейс». (М). 11.55 — Телепарис «Наставник». (М). 12.25 — «Шахова школа». (М). 12.55 — Кольорове телебачення. Прем'єра телевізійного документального фільму «Смарбі Хаваї». (Новосибірськ). 13.25 — Концерт. (М). 13.55 — «Хліб Сходу». (М). 17.00 — «За накресленнями XXIV з'їзду КПРС». (Одеса). 17.30 — «Хроніка тижня». (Кіровоград). 17.40 — До 50-річчя утворення СРСР. Кінофестиваль науково-технічних фільмів. (Кіровоград). 18.00 — «Клуб краснавиць». (Кіровоград). 19.00 — Програма «Час». (М). 19.30 — Кольорове телебачення. Міжнародна зустріч з хокею. Збірні СРСР — збірні Канади. (М). 21.45 — «Союз неперушій». Латвійська РСР. (М). 23.45 — Новини. (М). ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Телевісті. (К). 11.15 — Телефільм «Мама і хохей». (К). 11.35 — «Шкідливий екран». Українська мова для учнів 10-го класу. (К). 16.35 — «Героїні п'єс О. Остроревського». Навчальна передача з літератури. 17.15 — Для школярів. Зустріч юніорів телестудії «Орлятко» з першою жіночою машиністкою П. Троїцькою. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Кольорове телебачення. «Творчість народів світу». (М). 18.40 — Кольорове телебачення. Фільм-балет «Дорогоціне іамані». (М). 19.00 — Програма «Час». (М). 19.30 — До 50-річчя утворення СРСР. Концерт Узбецького державного ансамблю танцю. (Миколаїв). 20.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (К) — «Зеніт». II тайм. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Дядя Ваня». (К). 23.10 — Вечірні новини. (К).

СУБОТА, 23 ВЕРЕСНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 9.05 — Кольорове телебачення. Гімн-настика для всіх. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Для дітей. Ляльковий фільм «Чарівна калаша». (М). 10.15 — Кольорове телебачення. Концерт. (М). 11.00 — Репортаж з виставки технічної творчості молоді. (М). 11.30 — «Екран збирає друзів». (М). 12.15 — «Людина і закон». (М). 12.30 — «Літературні читання». (М). 13.15 — Грає лауреат міжнародних конкурсів Н. Гаврилова. (М). 14.00 — Кольорове телебачення. 15.30 — Науково-популярна програма «Здоров'я». (М). 16.15 — Кольорове телебачення. Програма мультифільмів. (М). 16.45 — «Музичні зустрічі». (М). 17.30 — На запитання телеглядачів відповідає міністр автомобільної промисловості СРСР Тарасов. (Донецьк). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (Київ з включенням Кіровограда). 19.40 — Горбий вечір Державного Академічного театру ім. С. Вахтангова. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Продовження творчого вечора. (М). 22.50 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 21.80 — Концерт. (Дніпропетровськ). 22.30 — «Спортівна програма». (К).

Редантор В. ПОГРІБНИЙ.

Гайворонське сільське професійно-технічне училище № 5 оголошує додатковий прийом учнів для підготовки: трактористів - машиністів широкого профілю. (Строк навчання — 2 роки); слюсарів по ремонті тракторів, автомобілів і сільськогосподарських машин. (Строк навчання — 1,5 року); трактористів - машиністів 3-го класу. (Строк навчання 8 місяців для осіб демобілізованих з рядів Радянської Армії). ДИРЕКЦІЯ.

ЮНАКИ ТА ДІВЧАТА! Вас запрошують на ударні комсомольські будови Тюмені, де нині створюється одна з головних паливно-енергетичних баз країни. Трест «Нафтоюганськгазбуд» в районах Тюменської Півночі здійснює будівництво житла, насосно-компресорних та нафтоперекачуючих станцій, а також об'єкти соціально-культурного призначення. Для тих, хто бажає працювати на комсомольських будовах Тюмені, надається ряд пільг: безплатний проїзд до місця роботи, виплачується грошова допомога в розмірі тарифної ставки по новому місцю роботи та ін. Оплата праці відрядно-преміальна, виплачується поєшений коефіцієнт 1,7 та 40 процентів тарифної ставки за пересуний характер роботи. Після кожного року роботи виплачується 10 процентів північної надбавки. До основної та додаткової відпустки додається ще 12 робочих днів. Середній заробіток за місяць близько 300 карбованців. ЗАПРОШУЮТЬСЯ МУЛЯРИ, БЕТОНУВАЛЬНИКИ, ТЕСЛЯРИ, ШТУКАТУРИ-МАЛЯРИ, ЕЛЕКТРОГАЗОВЗВАННИКИ, МОНТАЖНИКИ ЗАЛІЗОБЕТОННИХ КОНСТРУКЦІЙ, А ТАКОЖ РОБИТНИКИ, ЯКІ НЕ МАЮТЬ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ. За довідками звертатись в обком, райком та міськомком ЛКСМУ. ТРЕСТ «НАФТОЮГАНСЬКГАЗБУД».

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя—2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів—2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня Ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Гліпки, 2.